Թ. ՏԱՐԻ 2523 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 18 ՄԻՐԳԱՅ 4384 23 ՅՈՒՆԻՍ 1892 11 ՅԻԼԻՍԱՅԻ 1309 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՁ ԴՈՒՐՍԻՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Galata, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամիկան արժեք	150
» » Վեցամսեայ » »	75
» » Եռամսեայ »	40
Օտար երկիրների Տարեկան ժամանակ	56
» » Վեցամսեայ »	28
Ընծիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. Ոսկի	2
Գաւառաց թղթատարի ծախքը միօրինակ	Դրուշ 50

Ամբագրութեանս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն եւ չի տրուիր.

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՅՈՒՆԻՍ 23/5 ՅՈՒԼԻՍ 1892

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Ռումինա առաջ արմիւքը կը ղրկեր Եւրոպա։ Արմիւքէն Հռ անցանէք, կ'ըսեն Եւրոպացիք, որք կը տեսնեն թէ Ամերիկա դոյզն տարբերութեամբ կարող է ռուսական հնձոց պակասը լնուլ։ Բայց հնտ'խան ի՞նչ ընենք։ Եթէ այս տարի փոխանակ արմիւքի Ռուսիա հնտախտ ղրկէ յԵւրոպա՝ չի կրնար ըսուիլ թէ վերջինն առաջնոյն տեղը կը բռնէ։

Խնդիրն այն է արդարև որ՝ ըստ եւրեւութից՝ Ռուսիոյ հունձքերն այս տարի եւս պէղ պիտի ըլլան։ Ինչպէս անցեալ տարի, այս տարի եւս անձրեւք անբաւական են։ Եթէ Կ. Պոլսոյ մէջ բնակչաց մէկ մասը Տէրքոսի ընկերութեան դրամ չվճարելու համար անձրեւի կը սպասէ, եւրոպական Ռուսիոյ մէկ մեծ մասն իւր հացն իսկ անձրեւէն կը սպասէ։ Կը հաշուի թէ ապրիլ և մայիս ամսոյ մէջ երեք անգամ առատ անձրեւ կը բաւէ ռուսական հունձքերն հասունցնելու, որք տեղացուց համար քանի մը հարիւր միլիոն ֆրանքի հաբառութիւն մը կը ներկայացնեն, յորմէ կրնայ հաշուուիլ թէ իւրաքանչիւր գարնանային անձրեւ ինչ կը նշանակէ ռուս երկրագործին համար։

Անձրեւի պակասութեան երեսէն ռուսական հնձոց անմիջեմարական վիճակն արգէն իսկ անախորժ երեւոյթ մը կուտայ Ռուսիոյ ելեւմտական կացութեան։ Ելեւմտական նախարար Պ. Վիշնեգրատսքի, որ անցեալ տարւոյ երաշտութենէն ի տես՝ առաջառեալ անձկութեամբ գլխու ծանր հիւանդութիւն մը ստացած էր, թէպէտ վերջերս փեթերսպուրկ եկաւ, բայց նորէն հիւանդ գարձաւ գնաց։ Ա.յս տարի եւս Տէրութիւնը շատ մը նահանգաց գիւղացիներէն բան չպիտի կրնայ դանձել, և ինք պիտի պարտաւորի գրամով ու նիւթական նպաստներով օգնել անոնց։ Անխուսափելի է ուրեմն որ Լեզիթադրամ բուպղը գլուխն առած երթայ, հիմա 9½ բուպղ արժելով մէկ օսմ. ոսկի, մինչ ձմրան մէջ 8½ և աւելի յառաջ 8 բուպղ հաւասար էր մէկ ոսկւոյ։

Մինչեւ որ մեկը չլայ, ուրիշ մը չի խնդար, կ'ըսէ ժողովրդային առած մը, որ շատ մը ժողովրդային առածներու պէս, անտեղի է։ Բայց սա ճշմարիտ է որ ռուսական հնձոց անյաջողութիւնը կ'արժեցնէ ուրիշ արմուշատ երկրաց ապրանքն։ Օրինակի համար, ամերիկայի ագարակատէրց երեսը կը խնդայ, որք ուրախ կ'ըլլան եթէ ամեն տարի նոյնքան արմիւք ղրկեն եւրոպա որքան ղրկեցին անցեալ տարի, հոգ չէ որ Ռուսիոյ մէջ սիրոյ սովուն պատճառաւ արտայայտութիւն մ'ըլլեն իրենց մարդասէր և ռուսասէր զգայնութիւնները, որք թողած կ'երթան Ռուսիոյ հասնիլ ամեն տեսակ դիւրութիւններ։

Երկրին վրայ։ Ջօր։ Փիչէր հետեւապէս հրաման հանեց որ սահմանագլխին միւս կողմէն եկող ամեն ուտելեաց բժիշկ կողմէ քննուին, և եթէ յաւդունին, վճռագրին անխիղճաբար։ Այս կերպիւ շատ մը ուտելեաց կրակի արուեստն։

Հանրային չինութեանց և հաղորդակցութեանց նախարար Պ. Վիլհեմ իւր խորհրդական կամ քարտուղար Պ. Սուվարոյով Օսկա եկան՝ ռուսական նաւատորմին համար ձեռք առնուելիք զգուշական տնօրինութիւններն որոշելու և գործադրման հսկելու։

Մեչհեմ տրուած պաշտօնական լուրեր կ'ըսեն թէ հնտախտէ մեռնողներուն թիւը կը պակսի հոն։ Հիմակ օրական 25 մարդ կը մեռնի միայն։

Պաշտօնական տեղեկութիւնք մինչեւ յունիս 28, կը ծանուցանեն հնտախտի գոյութիւնն ռուսական Ասիոյ մէջ ի ձիղագ, Մոզդոկի և Թաչքէնտի ճամբուն վրայ, ուր 130 անձինք մեռեր են, ի Սմրղանտ, քանի մը հոգիք, ի Շիհնազ, Սիբ Տարեայի ափանց վրայ, տասն անձինք, Իշ Թէբէ և Պուխարայի երկաթուղւոյ կայարանին մէջ, ևն։ Սարախսի մօտ, ի Քեահա, ուր ռուսական հողին վրայ առաջին անգամ երեւցաւ հնտախտը Պարսկաստանէն գալով, գեռ կը շարունակէ։ Ի Կաւկասիա, բայց ի Պաքուէ, Շուչլի մէջ հրնտախտ ծագիլն յունիս 28 ին ծանուցած է ի Փեթերսպուրկ։

Թաչէլ Լղզիակիչը կը հետագրէ Փեթերսպուրկէ թէ հնձոց անյաջողութեան վրայ մեռոդութիւնք սեղմ ուտած են հնտախտի երկիրներուն, և թէպէտ ռուս հասարակութիւնը շատ դիւրագրգիռ է տեղեկութիւն ստանալու վրայ, բայց պաշտօնեութիւնը հրատարակութեանց վրայ հսկողութիւն ի գործ կը դնէն, և միայն կառավարական աղբիւրէ հաղորդեալ տեղեկութեանց հրատարակման կը թոյլատրեն։

Բայց ռուս իշխանութիւնք անփոյթ չեն կենար, և յրագրաց մէջ սիւնակներով հրշաբերականներ, պատուէրներ և առողջապահական խրատներ հրատարակելով, կը յուսցնեն թէ վտանգի մեծութեան ուշադիր են։ Ի ընդհանուր կարծիքն է թէ Ռուսաստանի մէջ ժողովրդեան մէկ մեծ մասն ինքնըստնքյն է մեռնադղ սովէ տառապած և տկարացած լինելով, դիւրին զոհ պիտի լինի հնտախտին, ուրսն պէտք եղածին պէս չպիտի կրնայ դիմադրել ֆիզիքապէս, նիւթապէս և բարոյապէս։

Թաչէլ Լղզիակիչը կ'ըսէ որ եթէ հնտախտն անգամ մը մուտ գտնէ յՍԺաեբևան, չկան Ռուսաստանի ներսերը կրնայ արշաւել։ Ա.ժաեբևան այնքան ալպատ է որ մի քանի տարի յառաջ նոյն իսկ ժանտախտ ճարակման տեղի առաւ։ Վոլգայի բերանն ունեցած բնական դիրքովդ, այս քաղաք կրնայ ներ։ երկար ժամանակէ հետէ փոփոք յայտնած լինելով Ռուսիոյ կայսեր այցելու, պերայօժար կը կատարէ ինչ որ Ռուսիոյ կողմէ խորհուրդ տրուի։ Պուխարայի մայրաքաղաքին մաքրութիւնը, ապահանդեսներուն պարիսպներէ դուրս փոխադրութիւնը, ջրանցներուն և կոյուղիներուն ստեղծին, խաներուն ամեն օր աչքէ անցուելով լուացուիլն և հակաենթական դեղերով մաքրուիլն, և այլ անօրինութիւնք որք ի գործ կը դրուին ռուս բժշկի մը հսկողութեան տակ, ցոյս վայր գՈւոփարա ղերծ կացուցած են համաճարակէն, և ցուցած հոգածութեան ի փոխարինութիւն, կը յուսացուի որ Լմիրն ի մօտոյ պատեհութիւն գտնէ մուտքրնալ այդկողմերն ընելու ի փեթերսպուրկ։

Ռուս իշխանութիւնք մեծապէս կը յանձնեն Վոլգա գետին բերանը պահպանել, և թէպէտ այս գործը ի դերու հաւ են, քանի որ հնտախտն Ա.ժաեբևան եւս մուտ գտած է, բայց հիմա գոնէ Ա.ժաեբևանէ վեր չբնակուն պիտի աշխատուի, որ թերևս յաջողի, եթէ Լորիս Մելիքովի երբեմն ժանտախտի դէմ ի գործ դրած արմատական միջոցներուն նման անօրինութեամբ Ա.ժաեբևան բոլորովին մեկուսացուի։

Ռուս լրագիրք կարծիք կը յայտնեն թէ ներկայ հնտախտը մեզմ հանդամանք ունենալուն պատճառաւ, մինչեւ փեթերսպուրկ չպիտի կրնայ հասնիլ ամեն եղանակին մէջ։ Բայց միանգամայն կ'ընդունին թէ կրնայ ձմեռել ռուսական հողին վրայ, և գալ տարի եւս առաւել յառաջ խաղալ։

Պաղտատի ռուս հիւպատոսը տեղեկագրած լինելով թէ Pestis bubonica կոչուած ժանտախտի դէպքեր դիտուած են ի Պաղտատ, օսմանեան սահմանագլխին վրայ առողջապահական շղթայն եւս առաւել զօրացուած է։

Ռուս լրագիրք խոհիլը չեն փախցներ Անգլիացիները քննադատելու, առարկելով թէ հնտախտին ռուսական հողը մտնելուն պատճառ եղած են, երբ մանաւանդ Ռուսիոյ ժողովուրդը սովու դէմ մաքառելու տարագած կը գտնուի։ «Անգլիացիք Հնդկաստանի հիւսիսային կողմը գտնուող ժողովուրդները, մանաւանդ իրենց պաշտպանեալներն՝ Աֆղանները՝ չեն համզիր չեն պատասխորեր մաքրութեան, դղուշութեան և մեկուսացման պատշաճ միջոցներ ի գործ դնելու, Հերաթէ մինչեւ Պարսկաստան տարածուող երկրին վրայ։» կ'ըսէ ռուսական Ա.ստպէն գարձող Ռուս մը պատմէր է փեթերսպուրկի մէջ թէ հնտախտէ մեռած մարդոց դիակները պահուած են Հէրատի և պարսկական սահմանագլխի մէջ ևս, և յետոյ ղրկուած են Մշհէտ և հոն թաղուած։ Կ'ենթադրուի թէ Պարսկաստան վարակուած է Աֆղանստանէ։

Ա.ս այս Անգլիացիք կը պատասխանեն թէ նոյն իսկ ռուսական քաղաքակ ատկի նպատակ անձամօք յիմարին վճռակին քարտրման։

Անմիջապէս յայտնուեցաւ ի Վերբրէ և բոլոր չրջակայ վայրերը թէ դղեկին մէջ շատ կը հետաքրքրէին Սանտրիչեոնի նըկատմամբ, և կ'ըսուէր։

—Սանտրիչեոն այլեւս մինակ ագարակապանուհւոյն պաշտպանեալը չէ, տիկին կոմսուհին ալ իր պաշտպանութեան ներքեւ առած է գնա։

Այնուհետեւ, վերջին մէջ, ոչ ոք յարգանքի պակասութեան մէջ կը գտնուէր խեղճին նկատմամբ, որ կը սկսէր քիչ մը ագարակապանին ընտանեաց ըլլալ։

Քլտրին Անկլատ չէ՞ր ըսած, մեռնելէ առաջ։

«Երկնից բարձունքէն պիտի հսկեմ գըժբաղտ գաւկիս վրայ։»

Սանտրիչեոն երկուքուկէս տարիէ ի վեր Վերբրէի ագարակն էր, երբ Քլերֆոնի Լիւսիէն կոմսն ամուսնացաւ։

Այլեւ կոմսուհւոյն նման, մանկամարդ կոմսուհին ալ յայտ հետաքրքրեցաւ խեղճ յիմարին նկատմամբ, որ արդէն իր ըրած բազմաթիւ ծառայութիւններով և բովանդակ անձնուիրութեամբը կրցած էր շահիլ ագարակապանուհւոյն և Լանտրիի բարեկամութիւնը։

—Ա՛հ, կ'ըսէին անոնք շատ անգամ, մենք կատարելապէս վարձատրեցանք այսօր այն քիչ մը բանին փոխարէն զոր ըրինք իրեն։

Մի տուբլուն չէին անցուներ թէ օր մը մեկը կրնար գալ և զոյն պահանջել իրենցմէ։ Սակայն, միթէ իրենքը, միմիայն իրենքը չէ՞ր այժմ Սանտրիչեոնը։

Եւ եթէ մահն առնուր զայն իրենց ձեռքէն, քրոջ մը պէս պիտի լային անոր վրայ։

Մոնտրաժէլ դեռատի դղեկատիրուհին բաւական յաճախ կ'այցէր յագարակ, երբեմն իր սենեկապանուհւոյն, երբեմն իր ամուսնոյն հետ։

Մերթ, մանաւանդ պատ Սանտրիչեոնը տեսնելու կուգար և կը դիտէր անոր մէկ աշղնագործութեամբ աշխատիլը։ Ագարակապանուհին և կոմսուհին ոչ նուազ ինքն ալ զարմացած և զարհուրած էր։

Երբ ծնաւ իր առաջին պղտիկ աղջիկը, զոր Լիւսիէն անուանեց, փափագեցաւ որ մկրտութեան գլխոցը Սանտրիչեոն ասդնագործէ, և յիմարն այնքան նուրբ, այնքան կատարեալ գործ մը արտադրեց որ դգեստը գանձացման առարկայ մը եղաւ ամենուն համար։

Սանտրիչեոն յաջորդաբար ուրիշ քանի մը դգեստներ կարեց կոմսուհւոյն համար։ գիտէր թէ տիկին Լանտրի երջանիկ էր տեսնելով անոր աշխատիլն ագարակին համար։

Տարիները կ'անցնէին։

Ագարակապանուհին, իր գաւկին ծընունդէն վեց տարի յետոյ, պզտիկ աղջիկ մը աշխարհ բերաւ։

Անհնարապրելի էր Սանտրիչեոնի ուրախութիւնն երբ օրօրոցին մէջ իրեն ցուցացին մինիկիկ արարածը։

(Շարունակելի)

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԷՄԻԼ ՌԻԾՊՈՒՌ

ՍԱՆՏՐԻՉԵՈՆ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՄԱՌԻ—ՄԱՏԼԻԷՆ

ԺԷ

ԳԻՒՂԻ ԲԱԶՄՕՕՏ ՄԸ

Ագարակապանուհին բացաւ սենեկին դուռը և ցած ձայնով բաւ պառաւ տիկնոջ։

—Տեսէք, տիկին կոմսուհի, ահա ինքը։

Սանտրիչեոն, անկողնէն հանելէն և հագուեցուելէն ետք Լանտրի ամուսնոյ զաւակը, կաթնապուրը կը կերցուներ նմա, չըմփռելէն մէկ վառող կրակին առջեւ նըստած։

Ամեն մէկ դգալը կլլելէ ետք, պզտիկը կը քրքջէր, վանդի իր աչ պզտիկ ձեռքովը, որ ազատ ձգուած էր, շատ կը զուարճանար կամելով Սանտրիչեոնի այտերը, իրեն քաշելով մազերը և գլխարկին կապերը։ մանաւանդ կարծես կը չանար իր պզտիկ մատներն անոր քիթը խոթել։

Սանտրիչեոն կը թողուր որ ուզածն ընէ և կը տեսար անոր այս ամեն մանր մունր խաղերուն՝ ճշմարիտ մանկամարդ մայրիկի մը համբերութեամբ։

Ա՛ն իր ծոցերնի զգեստը չէր կրեր, լայն կարմիր չերտերով գորշագոյն քուրդէ չրջազգեստ մը և բաց կարմիր մերինոսեան քուրդէ քթոնակ մը հագած էր։ Ինք ընտրած էր կերպասն և ինք կարած էր զայն։

Ինչո՞ւ այդ տեսքուս գոյներն ընտրած էր։ Ոչ ոք գիտէր։ Անշուշտ քմահաճոյք մըն էր լոկ։ Բայց քմահաճոյք մը՝ կարմիրի մասին մտածուոր ճաշակ մը յառաջ եկած։ վասնզի գրեթէ միշտ նոյն գոյն կերպասներ պիտի ընտրէր՝ հագնելու համար։ Եւ ինչ որ հագած էր նա՝ ընթերցողին նեղկայացուցած առնենք՝ նոյնն հագած էր միշտ՝ Վերբրէի ագարակը գանուելէն ի վեր։

Տիկին ոը Քլերֆոն երկարօրէն քննեց գնա, մեծ հաճութեամբ տեսնելով անոր առնուազ պաշտօն կատարելը և զուարճանալով նաեւ մանկան չարաճճիութիւններէն։

—Սիրուն է, տիկին Լանտրի, շատ սիրուն, բաւ։

—Այնպէս չէ՞, տիկին կոմսուհի։

—Ինչպէս որ ինձ ըսեն, մանկամարդ է, քանի՞ տարու կայ։

—Օ՛հ, հազիւ քսաներեք քսաներչորս ամսու։

—Իրաւ պատանի է ձեր տածած գիւղացին։ Բնաւ Թուղթ մը չունի՞ վրան։

—Ոչինչ, տիկին կոմսուհի, ոչ իսկ թաշկինակ մը։ Վերջապէս բան մը չունի որ կարենայ ըսել ո՛վ ըլլալն հաստատել։ Իր չապիկն իսկ սկզբնատառ չէր կրեր։

—Այդ ամենը զարմանալի է։ Եւ ինք չը՞սեր ո՛ւտկից գալը, ո՛ւր երթալը։

—Երբ այդ բանին վրայ խօսիմ հետը, համր կը մնայ։

—Թերեւս չուզեր պատասխանել։

—Ո՛հ, ապահով եմ թէ պիտի պատասխանէր եթէ կարենար։ Այս պահուս զինքն այս կերպարանքով տեսնողը չպիտի կարծէ որ խեղճ յիմար մըն է ան, բայց, աւա՛ղ, իր յիմարութիւնն իրական է։ Բանաւոր անձի մը պէս կը գործէ, կը խօսակցի, կ'ախտաբի։ գլխաւորապէս յիշողութիւնն, անցեալն յիշողութենէն է զոր կորուսած է։

«Եթէ այսօր ըսեմ իրեն։ «Սանտրիչեոն, չորս օրէն, ուրի օրէն այս ինչ բանը պիտի ընես» ամենեւին չմոռնար զայն։ բայց չյիշէր՝ ագարակ մտնելէ առաջ գլխուն եկածը։ Իսկ անցեալն մասին, իր յիշողութիւնը խաւարի մէջ է։

«Այժմ տեսածնուդ պէս հանդարտ չէ միշտ։ երբեմն—չատ հազուագէպ է—աչուըները խոշոր խոշոր կը բանայ և վայրագ երեւոյթ մը կառնու։ գանգիժօրէն դուրս կ'ելնէ և կը սկսի վազել՝ իբր թէ հետեւէն ինկած ըլլային։ Երբեմն ալ մեծին տխրութեան մը մէջ կը թաղուի, արտաքնկ, լքառակաց, սարսռուն կը մնայ, իբր թէ միտքն ոզոզուէր մահասարսուռ յիշատակով մը։ վերջապէս, կը պատահի նաեւ որ բացարձակ անզգայ գտնուի իր շուրջն անցած զարհուրելի դէպքերուն։

«Այն ատեն սոսկալի կերպով հանդարտ է, յոյժ ժպտուն, և իր վիճակէն այնքան խնամ են որ կարծես մարմարի մէջ փորուած են։

—Տաղորինակ յիմարութի՛ւն, տիկին Լանտրի։

—Ասոր հետ մէկտեղ, ինչչափ հոգածութեամբ կը խնամէ զաւակս։ մանկիկին համար մայրական գորով կը տածէ։ Եւ յետոյ, գիտէք ինչպէս կ'աշխատի։

—Սանտրիչեոն (մոխրիկ) անուանած էք զայն, որովհետեւ, ըսին ինձ, սովորութիւն ըրած է կրակին առջեւ անկնել և մոխիրներուն հետ խաղալ։

—Այո, տիկին կոմսուհի, այդ պատճառաւ Սանտրիչեոն կոչած ենք զինքը։

—Եւ ի՞նչ են իր արտասանած այն տաղորինակ բառերը։

—Աւե՞լն բան այլեւս։

—Այո։

—Լաւ ուրեմն, տիկին, ձիշդ այս բանն է որ աւելնէն աւելի կը հետաքրքրէ զիս և ամուսինս։

—Արդարեւ չատ տարօրինակ բան է։ Կրակին առջեւ, այս դժբախտ կինն անպատճառ անհետաւոր մտածման մը ապրեցութեան տակն է։ Ո՞վ գիտէ, կարելի է իր բանականութիւնն կորնծացուցած է ահաւոր հրդեհի մը հետեւանօք։ Աւեն պարագայի մէջ, տիկին Լանտրի, գաղտնիք մը կայ, սոսկալի առամ մը այս խորհրդաւոր Սանտրիչեոնի կեանքին մէջ։

Տիկին ոը Քլերֆոնի այս այդն յագարակ աւելի նպատակ անձամօք յիմարին վճռակին քարտրման։

Անմիջապէս յայտնուեցաւ ի Վերբրէ և բոլոր չրջակայ վայրերը թէ դղեկին մէջ շատ կը հետաքրքրէին Սանտրիչեոնի նըկատմամբ, և կ'ըսուէր։

—Սանտրիչեոն այլեւս մինակ ագարակապանուհւոյն պաշտպանեալը չէ, տիկին կոմսուհին ալ իր պաշտպանութեան ներքեւ առած է գնա։

Այնուհետեւ, վերջին մէջ, ոչ ոք յարգանքի պակասութեան մէջ կը գտնուէր խեղճին նկատմամբ, որ կը սկսէր քիչ մը ագարակապանին ընտանեաց ըլլալ։

Քլտրին Անկլատ չէ՞ր ըսած, մեռնելէ առաջ։

«Երկնից բարձունքէն պիտի հսկեմ գըժբաղտ գաւկիս վրայ։»

Սանտրիչեոն երկուքուկէս տարիէ ի վեր Վերբրէի ագարակն էր, երբ Քլերֆոնի Լիւսիէն կոմսն ամուսնացաւ։

Այլեւ կոմսուհւոյն նման, մանկամարդ կոմսուհին ալ յայտ հետաքրքրեցաւ խեղճ յիմարին նկատմամբ, որ արդէն իր ըրած բազմաթիւ ծառայութիւններով և բովանդակ անձնուիրութեամբը կրցած էր շահիլ ագարակապանուհւոյն և Լանտրիի բարեկամութիւնը։

—Ա՛հ, կ'ըսէին անոնք շատ անգամ, մենք կատարելապէս վարձատրեցանք այսօր այն քիչ մը բանին փոխարէն զոր ըրինք իրեն։

Մի տուբլուն չէին անցուներ թէ օր մը մեկը կրնար գալ և զոյն պահանջել իրենցմէ։ Սակայն, միթէ իրենքը, միմիայն իրենքը չէ՞ր այժմ Սանտրիչեոնը։

Եւ եթէ մահն առնուր զայն իրենց ձեռքէն, քրոջ մը պէս պիտի լային անոր վրայ։

Մոնտրաժէլ դեռատի դղեկատիրուհին բաւական յաճախ կ'այցէր յագարակ, երբեմն իր սենեկապանուհւոյն, երբեմն իր ամուսնոյն հետ։

Մերթ, մանաւանդ պատ Սանտրիչեոնը տեսնելու կուգար և կը դիտէր անոր մէկ աշղնագործութեամբ աշխատիլը։ Ագարակապանուհին և կոմսուհին ոչ նուազ ինքն ալ զարմացած և զարհուրած էր։

Երբ ծնաւ իր առաջին պղտիկ աղջիկը, զոր Լիւսիէն անուանեց, փափագեցաւ որ մկրտութեան գլխոցը Սանտրիչեոն ասդնագործէ, և յիմարն այնքան նուրբ, այնքան կատարեալ գործ մը արտադրեց որ դգեստը գանձացման առարկայ մը եղաւ ամենուն համար։

Սանտրիչեոն յաջորդաբար ուրիշ քանի մը դգեստներ կարեց կոմսուհւոյն համար։ գիտէր թէ տիկին Լանտրի երջանիկ էր տեսնելով անոր աշխատիլն ագարակին համար։

Տարիները կ'անցնէին։

Ագարակապանուհին, իր գաւկին ծընունդէն վեց տարի յետոյ, պզտիկ աղջիկ մը աշխարհ բերաւ։

Անհնարապրելի էր Սանտրիչեոնի ուրախութիւնն երբ օրօրոցին մէջ իրեն ցուցացին մինիկիկ արարածը։

(Շարունակելի)

ՄՇԱԿ

ԱՄՍԱԹԵՐԹ

Հրատարակվում է ամեն օր, բացի կիրակի և հասարակաց տոներից հետևյալ ժամերին՝ առավոտյան ժամը 8-ից մինչև կեսօր և երեկոյան ժամը 3-ից մինչև 7։

Գրասենյակը գտնվում է Ալեքսանդրապոլ, Ս. Աստվածածին եկեղեցու դիմաց, Ա. Ղազարյանի տան մեջ։

Ձրի օրինակներ չեն բաժանվում։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Ալեքսանդրապոլ, 23 Յունվար։

ԳՆԵՐԸ ԵՎ ԺԱՄԱԿՈՒՅՑԸ

Տարեկան 4 ռուբլի
Կես տարվա 2 »
Երեք ամսվա 1 »

Առանձին համարը 5 կոպեկ։

Ալեքսանդրապոլ, 22 Յունվար։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ

Ռուսական 3 տոկոսանոց վարկաթղթեր [Գնում՝ 109 ½ Վաճառք՝ 109 ½
Ռուսական 4 տոկոսանոց վարկաթղթեր [Գնում՝ 23 Վաճառք՝ 23 10
Ռուսական ոսկեդրամ [Գնում՝ 22 7 Վաճառք՝ 22 10
Ռուսական բանկնոտներ [Գնում՝ 22 26 Վաճառք՝ 22 27
Ռուսական արծաթե ռուբլի [Գնում՝ 18 Վաճառք՝ 18
Ռուսական կրկնակի արծաթե ռուբլի [Գնում՝ 36 Վաճառք՝ 36
Ռուսական կիսարծաթե ռուբլի [Գնում՝ 18 Վաճառք՝ 18
Ռուսական քառասունկոպեկանոց արծաթե մետաղադրամ [Գնում՝ 14 Վաճառք՝ 14
Ռուսական քսանկոպեկանոց արծաթե մետաղադրամ [Գնում՝ 9 Վաճառք՝ 9
Ռուսական տասնկոպեկանոց արծաթե մետաղադրամ [Գնում՝ 4 Վաճառք՝ 4
Ռուսական հնգկոպեկանոց արծաթե մետաղադրամ [Գնում՝ 2 Վաճառք՝ 2
Ռուսական երեքկոպեկանոց արծաթե մետաղադրամ [Գնում՝ 1 Վաճառք՝ 1
Ռուսական երկուկոպեկանոց պղնձե մետաղադրամ [Գնում՝ 1 Վաճառք՝ 1
Ռուսական մեկկոպեկանոց պղնձե մետաղադրամ [Գնում՝ 1 Վաճառք՝ 1
Ռուսական կես կոպեկանոց պղնձե մետաղադրամ [Գնում՝ 1 Վաճառք՝ 1
Ռուսական քառակոպեկանոց պղնձե մետաղադրամ [Գնում՝ 1 Վաճառք՝ 1
Ռուսական երեքկոպեկանոց պղնձ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑՈՒՑԱԿՆԵՐ ԳՈՒՅՔԱՀԱՎԱՔՈՒՄ Ի ՊՈՒԼԳԱՐԻԱ

Ինչպես հայտնի է, Պուլղարիայի մայրաքաղաքում՝ Սոֆիայում, ամեն տարի մարտի 3-ին տոնվում է Սան-Ստեֆանոյի հաշտության տարեդարձը, որով ավարտվեց 1877-78 թվականների ռուս-թուրքական պատերազմը։ Այդ օրը Սոֆիայում հանդիսավոր կերպով նշվեց նաև Պուլղարիայի ազատագրության տասներորդ տարեդարձը։ Տոնակատարությունները տևեցին երեք օր։ Առաջին օրը՝ մարտի 3-ին, տեղի ունեցավ հանդիսավոր երթ դեպի Ալեքսանդր Նևսկու հուշարձանը, որտեղ ներկայացուցիչները դրեցին պսակներ։ Երկրորդ օրը՝ մարտի 4-ին, տեղի ունեցավ հանդիսավոր նիստ Ազգային ժողովում, որին ներկա էին արքայական ընտանիքի անդամները, կառավարության անդամները, դիվանագիտական կորպուսի ներկայացուցիչները, զորքերի հրամանատարները և բազմաթիվ հյուրեր։ Նիստում ելույթ ունեցավ Ազգային ժողովի նախագահ Ստոյանովը, որը խոսեց Պուլղարիայի ազատագրության նշանակության մասին։ Ապա ելույթ ունեցավ Ռուսաստանի ներկայացուցիչ գեներալ Սոբոլևը, որը շնորհավորեց պուլղարացի ժողովրդին և նրա կառավարությանը։ Նա ասաց, որ Ռուսաստանը միշտ կհետևի Պուլղարիայի հաջողություններին և կպաշտպանի նրա անկախությունը։ Նիստում ելույթ ունեցան նաև Սերբիայի, Ռումինիայի և Չեռնոգորիայի ներկայացուցիչները։ Նրանք շնորհավորեցին պուլղարացի ժողովրդին և նրա կառավարությանը։ Երրորդ օրը՝ մարտի 5-ին, տեղի ունեցավ զորահանդես։ Զորքերը շքերթով անցան Ազգային ժողովի շենքի առջևով։ Զորահանդեսին ներկա էին արքայական ընտանիքի անդամները, կառավարության անդամները, դիվանագիտական կորպուսի ներկայացուցիչները և բազմաթիվ հյուրեր։ Զորքերի շքերթը ընդունեց պատերազմի նախարար գեներալ Մուտկուրովը։ Զորահանդեսից հետո տեղի ունեցավ ռազմական խորհրդակցություն, որին մասնակցում էին Պուլղարիայի զորքերի հրամանատարները։ Խորհրդակցությունը վարում էր գեներալ Մուտկուրովը։ Նա ելույթ ունեցավ և ասաց, որ Պուլղարիայի զորքերը պատրաստ են պաշտպանելու իրենց հայրենիքը ցանկացած հարձակումից։ Նրա խոսքերը մեծ ոգևորություն առաջացրին ներկաների մեջ։ Նրանք բազմիցս բացականչեցին՝ «Կեցցե Պուլղարիան»։

Տոնակատարությունների ընթացքում Սոֆիայի փողոցները հագեցած էին դրոշներով և զարդարված էին ծաղիկներով։ Ամենուր տիրում էր տոնական մթնոլորտ։ Բազմաթիվ հյուրեր էին ժամանել Սոֆիա՝ Պուլղարիայի տարբեր քաղաքներից և գյուղերից։ Նրանց մեջ կային նաև հայեր։ Սոֆիայի հայ համայնքը ներկայացնում էին Ստեփան Ստեփանյանը, Գրիգոր Գրիգորյանը, Հովհաննես Հովհաննիսյանը և ուրիշներ։ Նրանք ներկա էին բոլոր հանդիսություններին և զորահանդեսին։ Հայերը մեծ հետաքրքրությամբ հետևում էին տոնակատարություններին և ուրախանում էին Պուլղարիայի հաջողությունների համար։ Նրանք հավատում էին, որ Պուլղարիայի ազատագրությունը կնպաստի նաև Հայաստանի ազատագրությանը։

Տոնակատարությունների ընթացքում Սոֆիայի հայ համայնքի ներկայացուցիչները հանդիպեցին Պուլղարիայի կառավարության ղեկավարների հետ։ Նրանք շնորհավորեցին նրանց տոնի առթիվ և հայտնեցին իրենց համակրանքը պուլղարացի ժողովրդի նկատմամբ։ Կառավարության ղեկավարները ջերմորեն ընդունեցին հայերի շնորհավորանքները և հայտնեցին իրենց երախտագիտությունը։ Նրանք նշեցին, որ Պուլղարիան միշտ կհիշի հայերի աջակցությունը իր ազատագրության գործում։

Տոնակատարությունների ավարտից հետո հայերը որոշեցին հիշատակի նվեր թողնել Պուլղարիայի ազատագրության հուշարձանի մոտ։ Նրանք գնեցին մեծ քանակությամբ ծաղիկներ և դրեցին հուշարձանի ստորոտին։ Նրանց հետ միասին ծաղիկներ դրեցին նաև պուլղարացի ուսանողները։ Այդ արարքը մեծ տպավորություն թողեց ներկաների վրա։ Շատերը հիացմունքով էին նայում հայերին և ասում էին, որ հայերը իսկական բարեկամներ են Պուլղարիայի ժողովրդի համար։

Տոնակատարությունների ավարտից հետո հայերը վերադարձան իրենց տները։ Նրանք իրենց հետ տարան հիշատակներ Պուլղարիայի ազատագրության տասներորդ տարեդարձից։ Նրանք երբեք չեն մոռանա այդ տոնը և միշտ կհիշեն Պուլղարիայի ազատագրությունը։

ՆՅՈՒԹԵՐ

ՕՏԱՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

* * *

Ծանոթ ենք, որ Թիֆլիսի քաղաքային վարչությունը որոշել է Ավլաբարի ջրհորի ջուրը հանել գործածությունից, որովհետև ջրհորի ջուրը վնասակար է առողջության համար։ Ջրհորի ջուրը հանել են գործածությունից, բայց ոչ ոք չգիտի, թե ինչ պետք է անել հանրության համար։ Ավլաբարի բնակիչները ստիպված են խմել Կուրի ջուրը, որը ևս վնասակար է առողջության համար։ Ավլաբարի բնակիչները ստիպված են ջուր գնել։ Ջրհորի ջուրը հանելու համար ծախսվել է 10 հազար ռուբլի։ Ինչո՞ւ համար ծախսվեցին այդ փողերը, եթե ջրհորի ջուրը հանելու միջոց չկար։ Ինչո՞ւ համար ծախսվեցին այդ փողերը, եթե ջրհորի ջուրը հանելու միջոց չկար։ Ինչո՞ւ համար ծախսվեցին այդ փողերը, եթե ջրհորի ջուրը հանելու միջոց չկար։

* * *

Ծանոթ ենք, որ Թիֆլիսի քաղաքային վարչությունը որոշել է Ավլաբարի ջրհորի ջուրը հանել գործածությունից, որովհետև ջրհորի ջուրը վնասակար է առողջության համար։ Ջրհորի ջուրը հանել են գործածությունից, բայց ոչ ոք չգիտի, թե ինչ պետք է անել հանրության համար։ Ավլաբարի բնակիչները ստիպված են խմել Կուրի ջուրը, որը ևս վնասակար է առողջության համար։ Ավլաբարի բնակիչները ստիպված են ջուր գնել։ Ջրհորի ջուրը հանելու համար ծախսվել է 10 հազար ռուբլի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻ ԵՎ ՀԱՅ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Հրատարակիչ՝ Ս. ՏԱՐԱՅԱՆ

Տպարան Ս. Ներսիսեան, Ներսիսեան դպրոցի շէնքը

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻ ԵՒ ՀԱՅ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Ս. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ